

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija poslancev dr. Vošnjaka in tovarišev

Njega ekselenci c. kr. namestniku baronu Kübeck-u kot predsedniku štajerskega deželnega šolskega sveta.

Poslednji čas je c. k. deželni šolski svet naredbenim potom odredil, da je na javnih slovenskih ljudskih šolah v tej deželi nemščina ne samo obligatni predmet, temveč se ima za nekatere predmete uvesti celo kot poučni jezik.

Take naredbe pa nasprotujejo ravno tako članu XIX. državnih osnovnih zakonov z dne 21. decembra 1867, kjer se pravi doslovno:

„V deželah, v katerih biva več narodov, se imajo javne učilnice urediti tako, da dobi vsak narod potrebna sredstva za izobraženje v svojem jeziku, ne da bi se silil učiti se kacega drugega deželnega jezika“, kakor tudi proti § 6. državnega šolskega zakona z dne 14. maja 1869, kjer stoji:

„O učnem jeziku in o pouku drugega deželnega jezika odločuje po zaslišanji onih, ki šolo vzdržujejo, deželno šolsko oblastvo v mejah, določenih po zakonih.“

Po besedah tega paragrafa bi se ne smelo celo v slučajih, ko bi posamični krajni in okrajni šolski soveti tudi zahtevali drugi deželni jezik kot obligatni predmet ali učni jezik, tej zahtevi ustreči, ker bi taka naredba ne bila več v „mejah, določenih po zakonih.“

Tem manj bi pa smelo c. kr. deželno šolsko oblastvo take naredbe v veljavi obdržavati, če krajni ali okrajni šolski soveti ulagajo proti njim pritožbe.

Podpisani deželni poslanci vprašajo Njega ekselenco:

Je li vlada voljna dotične, obstoječim zakonom nasprotujoče naredbe c. kr. deželnega šolskega oblastva razveljaviti, to je oziroma na javnih slovenskih ljudskih učilnicah v tej deželi nemščino načelno proglasiti za neobligaten predmet ter jo izriniti kot učni jezik.

V Gradci dne 7. decembra 1887.

Miha Vošnjak, J. Kukovec, Jerman, dr. Radej; dr. Jurtela.

Namestnik se je izjavil, da bode, kar se tiče posameznih slučajev, na interpelacijo pozneje odgo-

voril, za sedaj pa le opomni, da se ni izdala nikaka splošna naredba deželnega šolskega sveta.

iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(V seja dne 12. decembra leta 1887.)

Ko je deželni glavar naznanil razne došle interpelacije, prebere se po našem poročevalcu že stvarno označena interpelacija g. Dežmana, generala naših veleposestnikov poslancev deželnega zbora. Mislimo, da našim bralcem vsaj nekoliko ustrezemo, navajajoč glavne točke iz te interpelacije.

Dežman recte Linhart pravi, da je bila interpelacija dr. Poklukarja, katera se je naslanjala zaradi izgrediv pri Kočevskih volitvah jedino le na poročila slovenskih listov, popolnem napačna.

Rečena poročila je baje zastop Kočevskega mesta že zavrnil v „Poslanem“ mej inserati „Laibacher Ztg.“. Slovenski listi, posebno pa „Slovenec“, uporabljali so te namišljene (?) dogodke za strastne članke proti nemškimi Kočevcem. (Občni smeh mej narodnimi poslanci.) Nemški poslanci dež. zbora bi bili imeli dovolj prilike govoriti o izgrediv slovenskih volilcev pri volitvi v Kočevji pri verifikaciji volitve, a opustili so to, ker neso hoteli motiti obravnav deželnega zbora. (Smeh.) Breztačno obnašanje vlade, ki zmirom zatrjava, da stoji nad strankami, zakrivilo je volilni rezultat v Kočevji-Ribnici. Tako ima Ribnica, dasi broji do 600 prebivalcev manj nego Kočevje, svojega poslanca, 25.000 Kočevarjev pa nobenega. (Klici: Saj jih imate deset!) Okrajno glavarstvo kočevsko da je baje izdajalo po dvoje glasovnic in neki profesor je rekel, da je učitelj Linhart odločen sovražnik vlade. (To je popolnem istina, kajti dopisnik „Neue freie Presse“, ki se toliko zale tava v vlado in slovenski narod — je učitelj Linhart, torej gotovo sovražnik vlade. (Opom poroč.).

Tudi se trdi v interpelaciji, da je jeden jedva premeščenih profesorjev na gimnaziji v Kočevji bil najglasnejši agitator pri volitvi v Kočevji in da je ponudil za glas jednemu nemškemu Kočevcu, Obermanu, kar 50 gld., (kdo se ne smeje?) in da je baje rekel, da na dan volitve nemškimi Kočevcem neso izdani tisočaki čisto nič pomagali. Potem interpelacija Dežmanova hvali Kočevsko mestno policijo,

da je vse storila, da se je na dan volitve in potem vzdrževal red in da je celo mestno starejšinstvo klicalo žandarmerijo na pomoč, katera pa po mnenji gospoda Dežmana in njegovih pristašev nikakor ni bila potrebna, isto tako tudi ne po mnenji Kočevskega mestnega zastopa, objavljenem v inseratnem delu „Laibacher Zeitung“. Tudi uradniki da so bili glavni agitatorji za narodnega Ribniškega kandidata in tem da je vlada baje naročila, da morajo za okrajnega sodnika Višnikarja agitovati. Interpelacija potem priznava „sub rosa“ vse, kar so slovenski poslanci naveli o surovosti Kočevskih volilcev, celo to, da se je moral mestni Kočevski stražnik, kateri je ometaval narodnega volilca z jajci, iz mestne službe odpustiti. (Ga bodo že v kratkem zopet nastavili! Ne bode mu prehudo!). Interpelanti končno vprašajo, ali je vlada zaradi volitve v Kočevji poslala kake ukaze c. kr. uradnikom, so ji li dogodki v Kočevji znani in je li vlada proti uradnikom, ki so baje agitovali, kaj ukrenila, in slednjič, kaj hoče ukreniti proti pisavi slovenskih glasil in proti njih agitaciji, da se premesti okrajno glavarstvo iz Kočevja v Ribnico?

Deželni predsednik baron Winkler izreka, da vlada ni na volitev deželnega poslanca v Kočevji-Ribnici prav nič uplivala in nikakih ukazov o tej zadevi izdala svojim uradnikom. Ako bi se bil kak posamezen uradnik kaj zakrivil, bode to že pokazala obravnava.

Poslanec Šuklje nasvetuje:

Deželnemu odboru se naroča, z vso temeljitostjo in paznostjo pretresati vprašanje deželne zavarovalnice z obligatnim zavarovanjem poslopij proti požaru, v to svrhu pripraviti statistično gradivo, v dogovor stopiti s c. kr. vlado ter v prihodnjem zasedanji deželnemu zboru izročiti primerne predloge. Predlog se bode v prihodnji seji utemeljeval.

Poslanec dr. Mosche izroči samostalen predlog z načrtom zakona, s katerim se določujejo posamezne premembe o postopanju glede pravic položnih po cesarskem patentu z dne 5. junija 1853. drž. zak. št. 130, odkupu ali vravnani in predlaga, da se predloženi načrt potrdi in se mu izprosi po deželnem odboru najvišje potrjenje.

Vladna predloga z načrtom zakona, s katerim

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik.

VIII.

(Dalje.)

Nekega jutra pojavila se je pri njem v sobici Arina ter ga po navadi nizko priklonivši se vprašala, ne bi li on mogel pomagati njeni hčerki, kateri je pala iskra iz peči v oko. Nikolaj Petrovič zdravil je kakor vsi posestniki na kmetih ter imel celo homeopatično lekarno. Takoj velel je Arini, da pripelje bolnico. Začuvši, da jo gospodar kliče prestrašila se je Fenička zlo, vendar je šla z materjo. Nikolaj Petrovič peljal jo je k oknu ter jo prijel z obema rokama za glavo. Skrbno [pregledavši jej zarudelo in vneto oko, zapisal jej je vodo za rane, kojo je sam sestavil ter jej pokazal razgrnivši ruto, kako jej je treba z njo močiti. Fenička poslušala ga je do konca ter hotela oditi. „Poljubi vender gospodu roko, neumnica“, dejala jej je Arina. Nikolaj Petrovič jej ni dal roke in zmočen poljubil

jo je sam v prečo na nakloneni glavi. Feničkino oko je hitro ozdravelo; a utis, katerega je ona napravila na Nikolaja Petroviča ni prešel tako hitro. Vedno bilo mu je pred očmi to čisto, nežno, bojzljivo, privzdigneno obličje; čutil je pod dlanima svojih rok te mehke lase, videl je ti nedolžni, iz lehka odprti ustni, izza kojih so na solnci bliščali vlažni, biserni zobki. Z večjim zanimanjem začel jo je gledati v cerkvi, skušal jo je nagovarjati. Začetkoma se ga je bala in jedenkrat pod večer izognila se je, srečavši ga na ozki stezici, katero so ugradili pešči čez rženo polje, v visoko gosto rž, prerasteno s pelinom in plavicami, samo da bi mu ne prišla pred oči. Zagledal je njeno glavico skozi zlato mrežo klasja, od kjer je gledala kakor srnica, ter jej las-kavo zaklical:

— Zdravstvuj Fenička! Saj ne grizem.

— Zdravstvujte, zašepetala jo ona, ne izsedši iz svojega skrivališča. Po malem jela se ga privajati, a vender se ga je še bala v njegovi prisotnosti, ko jej je nenadoma umrla mati Arina za koleru. Kam naj se dene Fenička? Podedovala je po svoji materi ljubezen do reda, razsodnost in postavnost; a bila je tako mlada, tako osamela, Nikolaj

Petrovič pa je bil tako dober in skromen . . . Ostalega ni treba pripovedovati.

— Moj brat je torej kar tako k tebi prišel? vprašal jo je Nikolaj Petrovič. — Potrkal in ustopil?

— Da.

— No, to je lepo. Daj mi da malo pogugam Mitjo.

In Nikolaj Petrovič jel ga je metati do pod sam strop na veliko zadovoljstvo otroku in na nemalo skrb materi, katera je vselej, kader jej letel kvišku stegovala roki za golima nožicama. Pavel Petrovič pa je vrnil v svoj lepi kabinet, obit po stenah s krasnimi preprogami sive barve, z orožjem razobešenim po pestri perzijski preprogi, z opravo iz orehovine obito s temnozeleno prevlakom, s knjižno omaro v renaissanci iz stare, črne hrastovine, z bron-zovimi kipi na krasni pisalni mizi, s kaminom . . . Zagnal se je na divan, podložil roki pod glavo ter ostal miren nekako obupno v strop gledajoč. Je li hotel stenam prikriti, kar se mu je čitalo na obrazu ali je iz kakega drugega uzroka ustal, pregrnil težke zavese preko oken ter se zopet vrgel na divan . . .

(Dalje prib.)

se prenamejajo §§ 78, 79, in 81 občinskega reda z dne 17. februarja 1886. l. dež. zak. št. 2 in zakon z dne 5. januarja 1883. leta, dež. zak. št. 8. izroči se občinskemu odseku; vladna predloga z načrtom zakona, s katerim se prenameja § 8 zakona z dne 5. marca 1873. leta dež. zak. št. 8 o napravljani in vzdrževanju javnih ne cesarskih cest in potov izroči se upravnemu odseku; deželnega odbora poročilo glede konvertiranja kranjskega zemljiško-odveznega zaklada odveznega dolga pa finančnemu odseku.

Dr. Mosche poroča o računskem zaključku zemljiško-odveznega zaklada za l. 1886. Deželni dolg se je proti preteklemu letu znižal za 181.017 gld. 41 kr. Znašal je pa: 237.154 gld. 96 $\frac{1}{2}$ kr., l. 1885. pa 418.172 gold. Ves dolg opravičencem znaša **4.254.437 gold. 54 kr.** Zaključek se odobri.

Dr. Poklukar poroča v imenu upravnega odbora o zakonu, s katerim se prenamejajo nekatera določila zakona z dne 29. junija 1886 dež. zak. št. 17 o zagradbi in popravi potoka Trebiža pri Ratačah ter predlaga sledeči načrt, katerega zbor tudi odobri:

Člen I.

Da se izvrši razširjeni načrt o zagradbi in popravi potoka Trebiža dne 22. marca 1887, katerega je izdal c. kr. gozdotehnični oddelek za zagradbe hudournikov, povikša se v zakonu z dne 29. junija 1886, dež. zak. št. 17, z 8000 gld. določeni deželni donesek k stroškom te zagradbe na znesek 10.400 gold. pod pridržkom, da se tudi v gori navedenem zakonu preskrbljeni donesek državnega izboljševalnega zaklada na 12.000 gld. povikša in da se udeleženci tega podjetja udeležijo z doneskom 1600 gld.

Ako bi troški teh zagradbenih in popravilnih del ne dosegli vkupnih stroškov v znesku 24.000 gld., tedaj je prispevke državnega izboljševalnega zaklada, potem dežele in udeležencev, primerno nastopivši prihranitvi, enakomerno omejiti, oziroma kazoči se že uplačani prebitek povrniti.

Po tem je primerno preurediti mej vladno in deželnim odborom kranjskim sklenjeni dogovor z dne 31. julija 1866, dež. zak. št. 22.

Člen II.

Druga določila zakona z dne 29. junija 1886, dež. zak. št. 17, ostanejo nespremenjena.

Člen III.

Mojemu poljedeljskemu ministru je naročeno izvršiti ta zakon. (Konec prih.)

Deželni zbor istrski.

(III. seja dne 1. decembra 1887)

Predsednik odprè sejo ob 11. uri dopoludne. Navzoči vsi zastopniki, razen barona Lazzarini-ja in dra. Delbella, kakor tudi gg. škofov.

Tajnik dr. Bubba prečita zapisnika I. in II. seje, in po predsednikovem vprašanju, ako ima kdo na zapisnike kaj opaziti, vzame besedo gospod zastopnik Zamlić ter reče:

„K zapisniku prve seje imam staviti majhno opazko. Jako obžalujem, da nista videla potrebe pri odprtju zbora niti gosp. predsednik niti zastopnik c. kr. vlade, da spregovorita samo jedno besedo v jeziku velike večine prebivalstva naše pokrajine. — Manjšina navzočega slavnega zbora je vender v tem jeziku izrazila svoje čutke udanosti proti presvetlemu vladarju, cesarju in kralju, kličeč naudušen „živio!“ Radi tega želim in prosim, da se v tem zmislu popravi zapisnik.“

Ko je dovršil gospod govornik svoj hrvatski govor, izjavi predsednik, da jezika, kateri je rabil gosp. zastopnik, ne umé, torej tudi ne vé, kaj je govoril. Gosp. Zamlić izjavi na to v italijanščini, da zahteva, naj se stavi v zapisnik, da so zastopniki manjšine pri pozivu gosp. predsednika na nazdrav „evviva“ Njega veličastvu klicali izrecni „živio.“ Predsednik mu opazi na to, da nikakor ni potrebno staviti vsake posamezne pregovorjene besede v zapisnik, ampak da zadostuje, ako je v stenografičnem protokolu. Na strani manjšine se je na ta odgovor čul glas: „Kakor druga leta“, to pomenja, da niti v zapisniku niti v stenografičnem protokolu nikdar ni bilo čitati slovanskega nazdrava „živio.“

Na to se preide na dnevni red. V prvi vrsti se prečita dopis c. kr. namestništva gledé na mocijo lanskega leta zastopnika gosp. Jenka o gozdnih zadevah v podgradskem okraji. Dalje se čita dopis c. kr. deželnega šolskega sveta, ozirom na resolucijo, vsprejeto v minolem letu o nepovoljnem uspehu šolskega pouka in o pomanjkanji italijanskih učiteljev.

Dalje se bere poročilo kmetijskega deželnega sveta, gledé predloga za zidanje deželnih poslopj in za nameščenje stalnega ravnatelja in tajnika kreditnega zavoda.

Zatem čita predsednik dve interpelaciji zastopnikov večine, in sicer se vpraša v prvi: Je li res, da se je predsedništvo deželnega šolskega sveta začelo dogovarjati z ministerstvom, da bi seje istega šolskega sveta več ne bile v Poreči, ter se tako storil še nek daljni nepostavni korak v tem oziru, ker ima do sedaj deželni šolski svet svoj sedež v Trstu. Druga interpelacija se tiče izročenja pošte novemu parobrodnemu društvu „Società istriana di navigazione“.

Na to se oglasi gosp. Spinčić, izjavljajoč, da ima tudi on interpelacijo na slavni deželni odbor. Predsednik ga je koj opozoril, naj stavi svojo interpelacijo v italijanščini, poudarjajoč, da niti on sam, niti članovi deželnega odbora, niti zbora ne poznajo govornikovega jezika. Zastopnik g. Spinčić opazi, da bere svojo interpelacijo v hrvatskem in italijanskem jeziku ter začne s čitanjem v hrvaščini. Predsednik mu seže nekako jezno v besedo in ga pozove, naj čita samo italijanski, ker niti deželni zbor niti deželni odbor ni obvezan poznavati družega jezika, razen italijanskega. Gospod govornik pa na to neustrašen vpraša predsednika, da li mu dovoljuje govoriti hrvatski ali ne. To vprašanje je gospod predsednik nekako v zadrego pripravilo, kajti izjavil je, da prav za prav hrvatskega govora zabraniti ne more. Interpelant čita torej hrvatski, ali gospodje zastopniki večine in galerija se vsak na svoj način rogajo, predsednik pa ni našel uzroka, da pozove na red. Prav tako so člani večine izklikovali pri branji iste interpelacije, čitane v italijanščini in to je najlepši dokaz, da je ista pravo zadela. Vpraša se namreč v prvi vrsti, zakaj ni slavni deželni zbor dovolil podpore za zidanje šolskega poslopja v Marezigi, dalje, zakaj se ni podpirala zgradba ceste Krkavce-Boje in konečno, v kojoj zvezi stoji ta odbitek z glasovi, koji se čuju v občini Pomjajskej, da namreč ta občina nobene podpore ne dobi, ker je slovanske zastopnike izvolila.

Pri 2. točki dnevnega reda poroča zastopnik g. Babuder v imenu šolskega odbora o raznih prošnjah za podpore posameznih osob učiteljskega stanu. Dotični predlogi se vsprejmo po poročevalčevem navetu. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. decembra.

V češkem deželnem zboru je predlagal poslanec Herold, da bi tudi Praga poslala svoje zastopnike v deželni šolski svet. Svoj govor je kaj dobro utemeljeval. Omenjal je, da je tak predlog že 1878. leta staval Čelakovsky, toda tedanja večina deželnega zbora ga je zavrgla, ker bi se s tem bilo dalo češkemu narodu malo pravice. Lani je Bareuther predlagal reformo deželnega šolskega sveta, a njegovega predloga tendenca je pa bila razdelitev dežele, v kar pa češki narod ne more privoliti. Sedaj ni nobene narodne šole, temveč so le državne šole. Po državnih načelih centralizma, germanizacije in birokracije puščajo nemške izpite na češkem vseučilišču in rovanja nemškega schulvereina, ter se ne brigajo za pritožbe, da se češki otroci silijo v nemške šole. Govornik graja postopanja naučnega ministra. Praga ima nesrečo, da je češko mesto. Ko bi bila nemška, bila bi najlepše, najbogatejše in najzdravejše mesto v državi. Tako pa še v deželnem šolskem svetu ni zastopana, kakor vsaka druga deželna stolnica. Praški Nemci imajo dovolj šol, celo protizakonito hodijo češke učenke višjih razredov v nemške šole in za ta nedovoljen smoter se morajo snovati nemške šole. Že zatogadel treba, da bi bilo mesto zastopano v deželnem šolskem svetu, da bi proti temu protestovalo. Predlog se je izročil šolskemu odseku.

Spodnjeavstrijski deželni zbor je sklenil, da se število deželnih poslancev, katere voli Dunaj, pomnoži za dva. Temu so nekoliko ugovarjali zastopniki kmetijskih občin, poudarjajoč, da tukaj svota davkov ni merodajna, ker mnoga podjetja, ki so na deželi, n. pr. železnice, plačujejo davek na Dunaji. Mestni zastopniki so se pa sklicevali na to, da se je Dunajsko prebivalstvo poslednja leta precej pomnožilo in da je celo dr. Rieger v državnem zboru priznal, da je opravičeno pomnoženje Dunajskih državnih poslancev. Primeroma je pa še slabše zastopano Dunaj v deželnem zboru, nego v državnem.

Ko se je v ogerskem državnem zboru razpravljalo o dovoljenji vojaških novincev, je jeden govornikov odločno se izrekel proti temu, da bi Ogri dajali novince za skupno vojsko. Potem je pa

poudarjal, da mora Ogerska dobiti posebno vojsko. Kakor se vidi, onostran Litve še neso pojenjale agitacije proti skupni vojski. Nedavno se je v državnem zboru interpelovalo brambenega ministra, zakaj so se upokojili nekateri honvedski generali. Ko je minister odgovoril, da so dotičniki sami prosili, da naj se denejo v pokoj, ker že zaradi starosti ne morejo več služiti, so se slišali glasovi, da je nadvojvoda Albrecht tudi že star, zakaj pa on ne ide v pokoj. Madjari vsako priliko porabijo, da napadajo nadvojvodo, ki jim ni prav po volji. Madjarska predrznost je res silo velika.

Vnanje države.

Mantov hoče baje opustiti vso opozicijo proti **bolgarske** vladi, ker se mu z vsem rovanjem ni hotelo posrečiti, da bi vrgel vladno. Pri posvetovanju o zakonu o generalnih svetih bil je dobil mnogo poslancev na svojo stran, ki so se bili pismeno zavezali, da bodo zahtevali, da se ponovi posvetovanje o nekaterih paragrafih, ki so že bili vsprejeti. Ko je pa Stambulov se izjavil, da vlada vse-kako hoče, da se vladna predloga nespremenjena vsprejme, so skoro vsi preklicali svoje podpise. Mantov s svojim ruvanjem ni toliko nameraval vreči vlade, ampak je le hotel Stambulova prisiliti, da ga pokliče v ministerstvo. Nekateri poslanci so že to priporočali Stambulovu, a ta jim je odgovoril, da Mantovu nič ne zaupa. Ko je Mantov spoznal, da z intrigovanjem ne more postati minister, začel se je prilizovati vladi. Stambulovu je že zagotavljal, da ne bode več nasprotoval vladi. In proti knezu se je izjavil, ko je bil v avdijenciji, da hoče podpirati ministerstvo. — Knez se jako zanima za šolstvo. Iz svojega premoženja podaril je 30 000 levov raznim ljudskim šolam. Tudi je baje vladi naročil, da naj preudarja, kako bi se dalo osnovati vseučilišče v Sofiji. Tehniko bodo nekda že ustanovili prihodnje leto. Tako se vsaj piše „Vaterlandu“ iz Sofije. Vprašanje je, kje bode vlada vzela denar za učne zavode. — V sebranji se je začela budgetna debata, ki pa ne obeta biti posebno burna, ker so se Mantova pristaši premislili in bodo glasovali za vse, kar želi vlada. Tako se je vsprejel budget ministerstva notranjih zadev, kakor ga je predlagala vlada. Proti povišanju plače ministrom govoril je Začev, pa je v zbornici nastal tolik hrup, da je moral prenehati. Ko se je zbornica pomirila, je izjavil, da bode odložil mandat, ker še govoriti ne more zaradi hrupa, in ostavil je zbornico.

Kakor se kaže, je mož, ki je streljal na vodjo **francoskih** zmernih republikancev, blazen. To se vidi iz njegovega govorjenja in iz raznih pisarij, ki so jih našli pri njem. Izročili ga bodo torej v kako blaznico.

Minuli četrtek imeli so **angleški** unijonistični liberalci shod v mestnej hiši v Westminsteru. Vsi govorniki so odobraval vladno irsko politiko. Hartington se je izjavil, da se unijonistični liberalci tako dolgo ne zjedinijo z ostalimi liberalci, dokler se ne opusti ideja posebnega irskega parlamenta.

Domače stvari.

— (Deželni šolski svet) odobril je v svoji zadnji seji, da se jednorazredna nemška deška ljudska šola v Ljubljani pričeni s prihodnjim šolskim letom razširi na dva razreda. To vest posneli smo po uradnem listu, danes pa se nam zdi potrebno, da jo nekoliko pojasnimo in popolnimo. Zabeležiti nam je namreč, da pri dotični seji deželnega odbora zastopnika ces. svetnik J. Murnik in dr. Vošnjak nesta bila prisotna. Nadalje pa smemo skoro z gotovostjo nadejati se, da deželni odbor temu sklepu deželnega šolskega sveta ne bode pritrčil.

— („Rogača“) št. 24. je bila konfiskovana.

— (Umr1) je včeraj zjutraj v Gradci gosp. Ferdinand Duchatsch, odvetnik v Mariboru. Pokojnik bil je odličan zastopnik nasprotne nam stranke, dlje časa tudi državni in deželni poslanec, in župan Mariborski. Pred par leti omračil se mu je duh in sicer jako duhoviti mož umrl je v blaznici jedva 53 let star.

— (Na Dunaji) umrl je pretekli ponedeljek umirovljeni dvorski svetnik najvišjega sodišča, Josip Rack v 85. letu svoje dobe. Pokojnik bil je dolgo vrsto let predsednik okrožnemu sodišču v Celji.

— (Kazenska pravda) dr. Ivana Tavčar-ja (ponatis „Slovenskega Naroda“), koji je založil g. Ivan Hribar, dobiva se pri opravičstvu „Slovenskega Naroda“ po 10 kr. izvod, dokler jo je kaj. — Vsa skupnina pripade na korist „Narodnemu Domu“.

— (Slovenska predstava) bode v nedeljo dne 18. decembra t. l. Igrala se bode zalo-igra „Kovarstvo in ljubezen“. Oziraje se na uspeh, katerega si je pridobila igra v lanskej sezoni, soditi smemo, da bode tudi letos napolnila naše gledališče. In če še povemo, da je prevzel ulogo godca Millarja iz posebne prijaznosti gospod Kajzel, kateri ima toliko zaslug in simpatij na našem odru, smemo prepričani biti, da bode gledališče razprodano. Dru-

štvo priredi v meseci decembru le jedno predstavo še in sicer „Teške ribe“, da ustreže mnogostranskim željam slavnega občinstva. Predstavljala se bode na dan sv. Štefana 26. t. m. Ker mnogi posamezniki, kakor tudi razne čitalnice povprašujejo po „Revčku Andrejčku“, naznanja odbor tem potom, da jim ni mogoče letos postreči z omenjeno igro, ker je še v rokopisu. Reportoir za prihodnji mesec priobčili bomo v teku prihodnjega tedna. Opereta „Deklica Elizonska“, dozorela bode v kratkem za uprizorjenje.

— (Državnega sodišča) redne seje se začne dne 16. januarja, 16. aprila, 2. julija in 15. oktobra.

— (Puškinova dela) dobivajo se sedaj pri opravništvu „Narodne Tiskarne“. Vsi oni gospodje, ki so jih naročili, naj se pravočasno oglašijo za nje, ker potem jih ne bode več dobiti. Deset zvezkov stane 3 gl.

— (Premembe v pravosodstvu. Pravni praktikant pri deželnem sodišči v Celovci, Fran Knez, imenovan je avskultantom za Kranjsko in opredeljen okrožnemu sodišču v Rudolfovem; Ivan Erhartič, avskultant v Rudolfovem, imenovan je avskultantom za Štajersko ter opredeljen okrožnemu sodišču v Celji.

— (Volilna komisija za trgovinsko in obrtno zbornico) izdala je sledeči razglas: Podpisana volilna komisija, katera je bila z ukazom c. kr. dež. vlade od 6. decembra 1887, št. 10.753 postavljena po določilih § 8. zakona od 29. junija 1868., drž. zak. št. 85, in § 7. volilnega reda, da priredi in izvrši dopolnilne volitve za trgovinsko in obrtno zbornico v Ljubljani, sestavila je imenike volilcev, razvrščenih v trgovinski in obrtni odsek, potem v tri volilne razrede teh odsekov. Ti imeniki bodo od 16. decembra do uštetega 30. decembra 1887. javno na ogled razpoloženi v Ljubljani pri mestnem magistratu, v okrajih izven Ljubljane pa pri c. kr. davkarijah, da se uložijo ugovori, ako bi jih kaj bilo. Ugovore je v naznačenem roku javiti za Ljubljano pri mestnem magistratu, na deželi pri c. kr. davkarskih uradih ustno ali pismeno, ali pa tudi neposredno pri volitveni komisiji v Ljubljani. Na ugovore, po tem roku uložene, ne bode se oziralo. Kadar preteče rok za ugovore, vrnili bodo rečeni uradi volitvene imenike volilni komisiji, katera bode razsodila o morda javljenih ugovorih in svojo razsodbo naznanila ugovornikom. Na podstavi popravljenih volitvenih imenikov bode poslala volitvena komisija izkaznice, glasovnice in razpis volitve volilcem po obrtnih oblastvih prve stopinje, in sicer v Ljubljani neposredno, izven Ljubljane pa po občinskih uradih proti uročilnemu izkazu. Pri tem je volilce opozoriti na to, da je potrebne popravke naslovov ulagati ali pri omenjenih uradih ali neposredno pri podpisani volilni komisiji (v pisarni trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani).

— (Iz Postojine) 13. decembra 1887. — Pri občnem zboru Postojinske nárolne čitalnice, kateri je bil dne 11. t. m., so bili naslednji gospodje za 1888. leto v odbor voljeni. G. dr. J. Šegula (predsednik); g. Štefan Lapajne (podpredsednik); g. Alojzij Kraigher (blagajnik); g. Jakob Dimnik (tajnik); g. Fran Zakrajšek (knjižničar); g. Janez Thuma (odbornik) in g. Alojzij Lavrenčič (odbornik). — Društvo šteje 48 udov in je naročeno na dvajset časopisov.

— (Slovenska čitalnica v Gradci) ima dne 17. t. m. t. j. v soboto ob 7. uri zvečer svoj letni občni zbor s tem le dnevnim redom: 1. Čita se zapisnik. 2. Poročilo načelnštva. 3. Volitev novega načelnštva. 3. Razni nasveti. Local: Prostor Slovanke čitalnice Salzamtsgasse 6. Gostje dobro došli.

— (Iz Kranja) se nam piše: Da bi se naših mestnih policajev hrabrost sploh objavila, bilo bi marsikomu prav, da bi se brezsrčni ti ljudje bolj poznali. Dne 30. novembra zvečer mej 5. in 6. uro dobil je v roko mestni naš hrabri čuvaj mladeniča, čevljarskega pomočnika, kojemu je žganje po glavi razsajalo, da ni vedel, kje da je in kaj da dela. Temu se tudi ni čuditi, da je bil tako pijan, njegov gospodar se ga večkrat sam tako naleze, da obleži. Kakeršen gospodar, tak hlapec, to je že star pregovor. Jaz pa vendar mislim, da če mestni čuvaj kakega pijanega človeka, ki se mu seveda brani ne more, v zapor pripelje, vendar še nima pravice, tako neusmiljeno pretepati ga in kar po živinsko ž njim ravnati, kakor se pri nas često dogaja. Večkrat se zgodi, da pripeljavši koga v zapor, ga vrže

na tla, ga pobija, po njem skače in ga z nogami suje, da se mora, človeku, gledočemu take ostudne prizore, kar srce strditi. To ni človeško ravnanje in ker dotični gospodje tega gotovo ne vedo, opozarjamo jih na kričeči ta nedostatek, da ga odpravijo, in prepričani smo, da ga bodo, saj vedno in povsod jako skrbno pazijo za red v naši sicer uzorno urejeni mestni občini.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri prvi obravnavi dne 12. decembra t. l. zatožen je bil 19letni hlapec Janez Rajgel, „Strovčev“ iz Žabnice, da je v noči od 15. na 16. septembra t. l. v Žabnici Matevža Šifererja z gnojnimi vilami dvakrat po glavi udaril tako, da je vsled udarcev 17. septembra Matevž Šiferer umrl. Dne 21. avgusta t. l. je Rajgel na šutni pri čebeljaku dremajočega Andreja Bernik-a s kolom udaril in ga teško poškodoval. Porotniki so glavno vprašanje potrdili in Rajgel je bil obsojen na osem let teške ječe, po ostrene s postom vsaki mesec, 15. dan septembra vsakega leta pa s trdim ležiščem. — Pri drugi obravnavi zatožena sta bila 21letni Anton Miško in 19letni Janez Kranjc, oba hlapca iz Rakitne. Oba zatoženca sta v noči 7. septembra t. l. Tomaža Panovca v Bezeljaku s kolom po glavi udarila ter mu prizadela vsak na ljedo stran glave po jedno smrtno poškodbo, vsled katerih je Tomaž Panovec dne 7. septembra t. l. umrl. Porotniki so glavno vprašanje jednoglasno potrdili in sodišče je obsodilo Antona Miškoto in Janeza Kranjca vsacega na pet let teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom.

— (74leten starček morilec.) Na obtožno klop Ljubljanskega porotnega sodišča usedel se je včeraj 74letni, že hromi starček Andrej Gorenjec, posestnik v Stari Gori, Radeškega okraja, vinogradnik, doslej še nikdar ne kaznovan, zatožen hudodelstva umora. Obravnavo vodil je deželne sodnije nadsvetnik g. Grdešič, državno pravdnitvo zastopal je dr. Ferjančič, zagovornik pa je bil dr. Julij pl. Wurzbach iz Landspreisa. Gorenjec Andrej in njegov sosed Marka Šteme, nesta bila nikdar prijatelja. Gorenjec je imovit vinogradnik in mož, ki je tako rekoč v poštenosti osivel, kar se ne more trditi o njegovem sosedu Marku Štemetu, ki ni imel posebno pohvalnega življenja, posebno kar se ženstva tiče ne, česar pa ne bomo globokeje razpravljali. Sovraštvo je cvelo mej sosedoma, narastlo pa do vrhunca, ko so Štemetovi podrli neko ograjo na posestvo starega Andreja Gorenjca mejočo, stari Gorenjec odpravil se je na pot v Ljeto k sodniji. Na poti je stari mož tarnjal, grozil in pravil, da bode Štemeta ustrelil, saj prej ne bode miru mej njima. A vendar ga je pregovoril prijatelj, naj tožbo opusti in udal se je prigovarjanju. Dasi pa tožbe ni bilo, ni se zmanjšalo sovraštvo mej sosedoma. Dne 17. avgusta t. l. pa je priklopelo do vrhunca. Kakor zatoženec pravi, pričel je Marka Šteme metati v zatoženca kamenje, on pa boječ se, hitel je v hišo, snel nabasano puško z zidu, tekkel za Štemetom in ustrelil nanj, na kakih 10 metrov. Zadel ga je z zajčniki v desno stegno tako, da je bil Šteme v nekoliko trenutkih mrtev. Prihitevši k smrtno ranjenemu je baje rekel zatoženec, da ima menda sedaj dosti, če ne, bode pa še več dobil. Priče, same ženske, so govorile vse proti zatožencu, žena ustreljenega Štemeta pa, ki je v preiskavi zahtevala 300 gl. odškodnine, zvišala je svojo terjatev na 1000 gl. Zatoženec je odločno tajil, da bi imel namen Marka Štemeta usmrtiti, hotel ga je le, kakor pravi, zastrašiti, ker se ga je bal. Porotniki so prvo vprašanje (umor) jednoglasno zanimali, drugo (uboj) jednoglasno potrdili. Sodišče je torej oprostilo Andreja Gorenjca zatožbe hudodelstva umora, ga pa krivim spoznalo hudodelstva uboja in ga obsodilo na štiri leta teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom. Obsojenec je tudi dolžan plačati 200 gl. odškodnine ustreljenega ženi. Obsojeni stavec rekel je h koncu, da ne bode doživel konca svoje kazni. Res žalosten prizor je bil to!

— (Predavanje) kako ameriške trte, ktere zoperstojé trtni uši, saditi in cepiti, imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nastopnih krajih: V nedelje 18. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu v Leskovci; v ponedeljek 19. t. m. dopoldne ob 10 uri na Raki in popoldne ob 2. uri v Bučki; v torek 20. t. m. dopoldne ob 10. uri v Škocijanu in popoldne ob 2. uri v Šmarjeti.

— (Načelnštvo ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu) razpošilja poziv na božičnico, katero napravi v sredo 21. decembra

t. l. ob 3. popoldne v prostorih „Slovenske čitalnice“, (via della Pessa št. 1.), otročičem obiskujočim slovensko otroško zabavišče pri sv. Jakobu, katerim se bode ob enem delila obleka in drugi darovi, ter uljudno vabi na to otroško zabavo.

— („Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“) Vsi p. n. gg. društveniki se uljudno vabijo k rednemu občnemu zboru, ki bo v nedeljo 18. decembra ob 3. uri popoldne v pritlični dvorani Marzinijeve gostilne z naslednjim dnevnim redom: 1. odborovo poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu; 2. denarničarjevo poročilo o dohodkih, stroških in premoženju društvenem ter račun za društveno leto 1887; 3. proračun za društveno leto 1888; 4. morebitni predlogi gg. društvenikov; 5. volitev novega odbora, namreč: predsednika, 10 odbornikov, 3 namestnikov, — ter senata 5 udov. Opombe. Odbor se nadeja, da radi važnosti občnega zbora se ga udeležijo udje v kolikor mogoče obilnem številu. Kdor namerava staviti kak predlog pri občnem zboru, naj ga naznani odboru pismeno do uštevši 15. t. m. Računske knjige in pobotnice bodo od danes naprej do občnega zbora v društvenih prostorih na razpolago; oglašiti se je za to pri društvenem čuvaji. Kdor želi kako pojasnilo gledé svojih uplatil, naj se oglasi prihodnjo nedeljo ali na praznik mej 11. in 12. uro ali neposredno pred občnim zborom pri društvenem denarničarji, ki bo odgovarjal na dotična vprašanja. Po občnem zboru bo domača zabava v istih prostorih, kjer je bil občni zbor, oziroma tudi v sosednjih.

— (Kratko poročilo o „Slovenskem bralnem in podpornem društvu v Gorici“) Šesti redni občni zbor je imelo društvo 19. decembra 1886. leta. Istega dne bil je izvoljen sedanjí odbor, ki je imel v preteklem društvenem letu 13 sej, v kojih je razpravljaval društvene zadeve ter po svoji moči skrbel, da bi v smislu pravil dobivali društveniki primerne duševne in gmotne podpore. Kar prvo, t. j. duševno podporo zadeva, ukrenilo se je naslednje: naročilo se je čez 20 deloma političnih, deloma leposlovnih časopisov, upisalo se je društvo v „Slovensko Matico“ in „Družbo sv. Mohora“ ter nakupilo se je več raznovrstnih knjig, koje so bile društvenikom na razpolago. Dalje je priredilo društvo 12. februarja pustno veselico, 8. maja izlet v Solkan, 10. julija izlet v Štverjan, kjer so bili naši društveniki posebno slovesno in naidušeno sprejeti. Dne 9. oktobra praznovalo je društvo najvišji imendan Nj. V. presvetlega cesarja Frana Josipa I. z izletom v Podgoro, kjer je bilo tamošnje bralno društvo napravilo v isti namen lepo veselico; 13. novembra bila je v čitalnični dvorani velika beseda z obširnim programom, 11. decembra pa domača zabava v spodnji Marzinijevi dvorani. Vse navedene veselice in izleti bili so dobro obiskani, ter so se vršili v splošno zadovoljnost udeležencev. Gmotno podporo dobivali so pa bolni društveniki iz ustopenin mesečni udov ter iz raznih drugih dohodkov. Bolnikom so se plačevala zdravila, zdravnik in podpora za čas nezmožnosti za delo. Društvena zdravnikova sta bila Dr. And. Lisjak in dr. E. Grešič.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 13. decembra. Sporočilo Carnotovo konstatuje jedinstvo, ki se je pokazala pri volitvi predsednikov in katero je zahtevala skrb za domovine življenske interese, za njen ugled pred Evropo in za upliv na zvonaj. Sporočilo pozivlje zbornici, naj podpirati vlado v izvajanju njenega programa, katerega smoter je gospodarski razvoj, zboljšanje financ pri najširšem oziru na vojsko in mornarico. Zbornici bodeta Evropi s tem dali najdragoceneje jamstvo, da Francoska iskreno želi, pripomoči, da se ohrani splošni mir in dobre razmere z inozemskimi državami. Sporočilo bilo ugodno vsprejeto. Po prečitani odložili sta zbornici zborovanje do četrta.

Pariz 13. decembra. Zatožna komora dala je povelje, da se Wilsonova zadeva ustavi.

San Remo 13. decembra. Dr. Braun bode v kratkem odpotoval, ker se je cesarjevičevo zdravje zboljšalo.

Spominjajte se Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih. (890—3)

Lek v dober kup. Bolujočim na želodec in onim, ki potrebujejo kako čistilo krvi, priporočati so pristi „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Škatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in podpisom. 1(19-9)

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristine so samo, če ima vsaka škatljica rudeče tiskano našo protokolonovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarni G. Piccoli-ji. (817-13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-184)
 za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

10. decembra: Fran Breclni k, branjevčev sin, 14 dni sv. Petra cesta 40, za kozami.
 11. decembra: Janez Hudeček, črevljarjev sin, 9 mesecev, cesta v mestni log 10, za božjastjo.
 12. decembra: Pavl del Negro, uradnikov sin, 6 dni, Tržaška cesta 3, za krčem v čeljustih. — Martin Hudoblučnik, črevljar, 61 let, cesta v mestni log 16, za mrtvoudom.
 13. decembra: Fran Černe, zlatarjev sin, 2 meseca, Poljanska cesta 17, za kozami. — Anton Kurnik, jetviškega paznika sin, 7 let, Žabjak 5, za škarlatico. — Ana Erjavo, delavčeva žena, 62 let, Florjanske ulice 29, za jetiko.
 14. decembra: Janez Kunaver, paznikov sin. 4 1/2, leta Poljanska cesta 13 za osepnicami.
 V deželnej bolnici:
 9. decembra: Marija Javornik, delavka, 23 let, za pšenom.
 11. decembra: Fran Naler, gostač, 72 let, za plučnim emfizemom.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 14. decembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr. 5 85	Špeh povojen, kgr.	gl. kr. 60
Rež, ...	4 06	Surovo maslo, ...	90
Ječmen, ...	3 41	Jajce, jedno	3
Oves, ...	2 27	Mleko, liter	8
Ajda, ...	3 90	Goveje meso, kgr.	56
Proso, ...	3 74	Telečje	50
Koruza, ...	5 36	Svinjsko	50
Krompir, ...	2 41	Koštrunovo	32
Leča, ...	12	Pišanec	30
Grah, ...	13	Golob	18
Fižol, ...	11	Seno, 100 kilo	2 32
Maslo, kgr.	1	Slama, ...	1 96
Mast, ...	64	Drva trda, 4 □ metr.	6 50
Špeh frišen, ...	54	„ mehka, ...	4 15

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. dec.	7. zjutraj	737.57 mm.	1.6° C	sl. svz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	737.24 mm.	4.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	739.35 mm.	-1.6° C	sl. vzh.	jas.	
13. dec.	7. zjutraj	743.14 mm.	-1.4° C	sl. sev.	obl.	0-10 mm.
	2. pop.	743.04 mm.	1.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	741.90 mm.	-0.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 1.6° in - 0.3°, za 1.4° pod in in 0.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 79 05	gl. 78 80
Srebrna renta	81 55	81 55
Zlata renta	110 20	110 30
5% marcna renta	93 45	93 10
Akcije narodne banke	876	876
Kreditne akcije	275 50	275 10
London	126 05	126 10
Srebro	—	—
Napol.	9 98 1/2	9 98 1/2
C kr. cekini	5 97	5 97
Nemške marke	61 85	61 92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerska zlata renta 4%	98	35
Ogerska papirna renta 5%	83	30
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	75
Kreditne srečke	100 gld.	181
Rudolfove srečke	10	30
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	25

Javna zahvala.

Podpisani štejem si v prijetno dolžnost gospodu **dr. L. Jenkotu** izreči najtoplejšo zahvalo za res izbornu in prav uspešno operacijo pri mojem sinu, kateri na jedno oko že 10 let ni videl in drugo imel tudi pokvarjeno; sedaj pa po trudu gospoda dr. Jenkota hvala Bogu prav dobro vidi. Priporočam torej gospoda doktorja vsem, ki trpé na takih boleznih kot pravega veščaka.

Anton Avbel,

(887-2) pekovski mojster, v Ljubljani, na sv. Petra predmestji.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. (600-11)

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plućnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste ter vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobe mnogo dobrega mleka.

Zamotek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenju v boku, v križi i. t. d., pri otekanju nog, mehurjih na nogah, izvunjenju, otišanju od sedla in oprave, pri sušici i. t. d., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobé pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani. Razpošilja se vsak dan po pošti.

Vabilo na naročbo nove ruske slovnice za slovenski narod,

katera pride na svitlo koncem januarja 1888. Slovnica bo imela tudi rusko berilo z interlinealno slovensko prestavo, tako, da bo vsaka ruska beseda v berilu imela slovenski pomen pod seboj. (869-8)
 Cena knjigi je 3 gld., — 1 gld. 50 kr. se predplača koj pri naročbi, 1 gld. 50 kr. pa ko se bo knjiga razpošiljala. Za dijake velja knjiga le 2 gld. 50 kr. — Tiskalo se bo samo toliko eksemplarov, kolikor bo naročnikov. Kdor se ne naroči, torej knjige ne bo mogel v nikaki knjigarni kupiti. — Blagovoli naj se naročiti in 1 gld. 50 kr. zraven naročila vsaj do 16. decembra t. l. poslati Antonu Hudoverniku-u, in Wien, Währing, Wienerstrasse Nr. 64, II. Stock, Thür 18.

V Ljubljani, na cesarja Josipa trgu. CIRKUS SCHLEGEL.

Danes v sredo 14. in v četrtek 15. dec. zvečer ob 7. uri:

Veliki parforce-predstavi.

Nastop vseh umetnikov in umetnic. Vse natančneje po listkih.

Ob nedeljah in praznikih po dve predstavi, popoldne ob 4. uri in zvečer ob 7. uri.

V petek 16. t. m. bo de cirkus zaprt. Za mnogobrojni obisk se priporoča udano

(892) **M. Schlegel, ravnatelj.** Cirkus je kurjen.

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajskej razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-26)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. etru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštne povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica

Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

R. DITMAR, c. kr. priv. tovarna za svetilnice na Dunaji.

ETEUR-SVETILNICE

Petrolejske svetilnice najnovejše konstrukcije, ki v svetlobi prekosé vsakovrstne toliko slavljene svetilnice, ima v lastnih zalogah na Dunaji, v Gradcu, Trstu, Pragi, Levovu, Budimpešti, Monakovem, Berlinu, Milanu, Varšavi in Bombaji in v vseh boljših prodajalnicah svetilk.

Tovarne
 na Dunaji, III., Erdbergstrasse 23, in v Varšavi, Chlodna 41. (674-9)

Avgusta Tschinkelna sinovi.

Od našega posestva pri Ljubljani imamo na prodaj še kacic 20 oral dobro obdelanih njiv v katastralnih občinah:

Kapucinsko predmestje: Parc. šte. 94, 97, 100, 102, 105.
 Št. Petersko predmestje: " " 239, 240/1 (stavbeni prostor),
 Spodnja Šiška: " " 369 a/b, 425, 413, 467, 468,
 " " 432, 433, 440.

Razen tega prodamo še razne kmetijske vozove in drugo orodje. Vprašanja naj se pošiljajo nam direktno. V Ljubljani, dne 9. decembra 1887. (989-2)

Avgusta Tschinkelna sinovi.